

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 10/02/2025,

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 172

Hòa Thượng dạy chúng ta, đọc tụng là chúng ta đọc Kinh, thọ trì là chúng ta thực tiễn đạo lý, phương pháp Phật đã dạy ngay trong đời sống. Trên Kinh dạy chúng ta: “**Thọ trì đọc tụng vì người diễn thuyết**”. “Thọ trì” là chúng ta tiếp nhận phương pháp, lý luận trong Kinh điển để “*y giáo phụng hành*”, thực tiễn ngay trong cuộc sống thường ngày.

Có người nói, mỗi ngày họ tụng 5, 10 đến 15 lần bộ “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, họ muốn tụng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” để có thể giảng được Kinh, nếu họ dùng tâm háo cầu tụng Kinh thì lời họ giảng chỉ là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta muốn tụng Kinh để có thể giảng được Kinh thì chúng ta phải dùng tâm thanh tịnh, vô tư, vô cầu.

Hòa Thượng nói: “**Hàng ngày, chúng ta tụng một bộ Kinh vài lần mà chúng ta không thực tiễn trong cuộc sống hàng ngày thì đó chỉ là chúng ta đọc tụng**”. Chúng ta chỉ đọc tụng mà chúng ta mong cầu là mình có thể giảng Kinh, có được phước báu thì chúng ta đã sai, ngày nay, rất nhiều người phạm phải sai lầm này. Phật nói Kinh để dạy chúng ta đạo lý, biết cách làm đúng nhưng nhiều người chỉ đọc cho Phật nghe và tính công với Phật. Chúng ta đọc mỗi ngày 10 lần bộ “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nhưng tâm lượng của chúng ta có giống trong Kinh không? Trong Kinh dạy chúng ta: “**Đĩ thân tác tắc**”. Lấy chính mình làm gương. Chúng ta có đang làm ra tấm gương cho đại chúng xã hội không? Có người đang làm ra tấm gương vô cảm với cộng đồng xã hội, tấm gương tự tư ích kỷ.

Hòa Thượng nói: “**Rất nhiều người hiểu sai chân thật nghĩa của Kinh điển nên họ cho rằng họ đọc vài bộ Kinh, niệm vài câu Phật hiệu thì họ có thể cầu phước báu, cầu tài qua nạn khỏi, khoẻ mạnh sống lâu**”. Chúng ta phải chân thật chuyển đổi từ nội tâm thì chúng ta mới chắc chắn hoá giải được nghiệp chướng. Nhà Phật nói: “**Cảnh tùy tâm chuyển**”. “Tâm” chuyển thì hoàn cảnh chắc chắn chuyển. Hoàn cảnh của chúng ta chưa chuyển vì nội tâm chúng ta chưa thật chuyển hay chúng ta mới chỉ chuyển ở bề ngoài. Nếu sâu trong nội tâm chúng ta có sự chuyển đổi thì hoàn cảnh bên ngoài nhất định có sự chuyển đổi.

Trước đây, khi tôi mới về ở đây, tôi cũng gặp nhiều chướng ngại nhưng hiện tại mọi việc thuận tiện, hợp lý, không còn chướng ngại. Đây là “**cảnh tùy tâm chuyển**”. Chúng ta quán sát, chúng ta gặp chướng ngại khó khăn là do nội tâm của chúng ta, chúng ta muốn hoá giải khó khăn, chướng ngại, kiếp nạn, oan gia trái chủ thì chúng ta phải

chuyển đổi từ chính mình. Người thế gian chỉ cần nhìn mặt chúng ta, họ cũng biết chúng ta là người thích chiếm lợi, háms lợi, oan gia trái chủ, chúng sanh tầng không gian khác càng tương tận những ý niệm sâu kín của chúng ta.

Thân trung âm hay còn gọi là linh hồn đều có ngũ thông, họ đi tự tại, biết người khác đang nghĩ gì nhưng họ không thể tùy dụng với thần thông, không được tự tại vì họ bị chi phối bởi nghiệp lực. Hòa Thượng nói: **“Ma sợ người chứ không có chuyện người sợ Ma”**: Nếu tâm chúng ta chánh đại quang minh *“thấy lợi không màng, thấy khó dấn thân”* thì Ma sẽ khiếp sợ, không dám tiếp cận, nhiễu động, nhiễu loạn, phá hoại chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta chỉ đọc tụng thì những việc nhỏ chúng ta có thể cầu được, làm được, thí dụ chúng ta có thể cầu phước báu, cầu khởi bệnh, nhưng nếu chúng ta muốn làm những việc lớn hơn như hoá giải oan gia trái chủ, hoá giải kiếp nạn do nghiệp chướng thì chúng ta phải chân thật thay đổi nội tâm. Chúng ta tụng Kinh một vài lần, niệm một vài câu Phật hiệu thì công phu chúng ta không có lực”**.

Nhà Phật nói: **“Niệm Phật một câu phước sanh vô lượng, lễ Phật một lễ thì tội diệt hà sa”**. Chúng ta lạy Phật, niệm Phật nhiều năm nhưng không có phước vì chúng ta không dùng tâm *“chân thành, thanh tịnh, từ bi”* để làm. Nếu chúng ta dùng tâm *“chân thành, thanh tịnh, từ bi”* lễ Phật, niệm Phật thì oan gia trái chủ không làm hại mà sẽ làm thân hộ pháp hỗ trợ chúng ta. Họ biết rõ, nếu họ giúp chúng ta để chúng ta giúp được cộng đồng rộng lớn thì họ có thể nương nhờ phước báu. Nếu họ hại chết chúng ta, cản trở chúng ta giúp cộng đồng xã hội thì họ cũng không được lợi ích. Chúng ta làm việc tốt mà có chướng ngại thì chúng ta quán sát xem chúng ta có làm bằng tâm thanh tịnh không? Chúng ta làm bằng tâm háo danh, háo lợi, ảo danh, ảo vọng thì chúng ta sẽ có chướng ngại.

Trong xã hội, chúng ta làm bằng tâm thanh tịnh, thuần tịnh, thuần thiện thì con người, thiên nhiên, thiên địa, quỷ thần cũng sẽ cảm động. Có người hỏi tôi, vì sao tôi trồng rau tốt như vậy, tôi nói đó là do tôi trì chú, câu chú của tôi là: **“Rau ơi, mau lớn lên để tặng cho người ta!”**.

Khi tôi nấu một nồi bánh, nếu nguyên liệu, dụng cụ không như ý thì tôi càng phải cẩn trọng để bánh có thể ngon. Nếu chúng ta dụng tâm thì chắc chắn bánh sẽ ngon. Có người nói, họ nấu bánh tét khi thì cháy khét, khi thì sống, họ cho rằng đó là do có ma phá. Tôi cho rằng, đó là do Ma lừa dối, vô tâm của mọi người. Chúng ta nấu một nồi bánh thì chúng ta phải lót dưới đáy nồi, khi nước sôi thì chúng ta phải cho nhỏ lửa. Nếu chúng ta cho nhiều củi vào bếp, lửa cháy lớn thì bánh chưa chín mà nồi đã cháy. Chúng ta phải để tâm làm mọi sự, mọi việc, làm từng khâu một cách chặt chẽ. Nếu chúng ta giao cho một người không biết cách làm bánh đi xào nhân, gói bánh hay luộc bánh, nhóm lửa thì chắc chắn nồi bánh sẽ bị hỏng.

Chúng ta sản xuất ra đậu rất ngon, trồng rau phát triển rất xanh tốt là do chúng ta dụng tâm. Hòa Thượng nói: **“Chướng ngại là từ nơi chính mình”**. Nếu nội tâm chúng ta chưa chuyển đổi, nội tâm chúng ta **“tự tư tự lợi”** thì chắc chắn chúng ta sẽ gặp chướng ngại.

Chúng ta làm một vài việc ở bề ngoài thì chúng ta chỉ có thể làm được: **“Tiểu ân, tiểu huệ”**. Chúng ta muốn làm được **“đại ân, đại huệ”**, giải **“đại oán đại thù”** thì chúng ta phải làm từ nội tâm sâu thẳm, làm một cách bền bỉ, một thời gian dài. Chúng ta làm nhiều chục năm thì chúng ta mới có thể chuyển đổi **“đại oán, đại thù”**.

Phật dạy chúng ta: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Việc này tôi cũng đã thể nghiệm rất nhiều lần, có những lần tôi phải trải qua hoàn cảnh khắc nghiệt. Có người mời tôi đến để tìm cách hại tôi, họ biết tôi dịch đĩa của Hòa Thượng Tịnh Không nên họ muốn hại cả Thầy của tôi, khi đó, tôi có thể xin cáo từ để ra về nhưng tôi nhìn thấy có hơn 1000 người ở dưới đang đợi để lắng nghe, tôi không muốn đoạn duyên của họ nên tâm tôi bình lặng lại, tôi đã nói những điều chân thật nhất. Hôm đó, họ đặt cho tôi hơn mười câu hỏi là làm như vậy là đúng hay sai. Nếu chúng ta dùng tâm chân thành thì hoàn cảnh sẽ trở nên tốt đẹp. Ngày hôm đó, ở miền Bắc, thời tiết mùa hè rất nóng nhưng tôi luôn cảm thấy mát mẻ, đây là như Phật đã dạy: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, khi nói chuyện trên tay con thích cầm chuỗi hạt, con vừa nói chuyện vừa tiếp tục niệm “A Di Đà Phật”, xin hỏi con làm như vậy có đúng hay không?”**.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta “y pháp bất y nhân”, trên Kinh Phật không dạy chúng ta khi nói chuyện với người trên tay nên hay không nên cầm chuỗi hạt vậy thì bạn cầm hay không cầm đều được”**. Những điều trên Kinh Phật bảo chúng ta làm thì chúng ta làm, những điều Phật không bảo, không cấm mà việc đó tốt cho mọi người thì chúng ta làm. Nếu chúng ta thường cầm chuỗi hạt, máy nghe pháp để chúng ta nghe pháp, niệm Phật tốt hơn thì khi nào gặp khách chúng ta vẫn cầm như bình thường. Nếu bình thường chúng ta không cầm chuỗi hạt, khi có khách phương xa đến thì chúng ta cầm chuỗi hạt để lần thì đây là chúng ta làm cho dễ coi. Có người khi có khách đến thì họ gõ chuông mõ âm vang, nếu không có khách thì mười ngày họ cũng không gõ.

Hòa Thượng nói: **“Thế nhưng chúng ta nên biết, chuỗi hạt là công cụ hỗ trợ, nhắc nhở chính mình niệm Phật, đồng thời, khi chúng ta cầm chuỗi hạt cũng có thể nhắc nhở rất nhiều người. Chúng ta cầm chuỗi hạt thì mọi người đều biết là chúng ta đang niệm Phật. Chúng ta đã gieo chữ “Phật” vào trong A-Lại-Da-Thức của họ”**.

Chúng ta cầm chuỗi hạt thì sẽ nhắc nhở và độ được rất nhiều chúng sanh. Chúng ta mặc áo có in chữ **“A Di Đà Phật”** thì khi mọi người nhìn thấy dòng chữ này, chúng ta đã độ được rất nhiều người. Có lần tôi mặc áo có chữ **“A Di Đà Phật”** cuộc đất, có người thấy tôi làm việc rất hiệu quả và họ cho rằng tôi là Phật tử ở trên chùa.

Ngày trước, khi tôi đi mua đồ, người bán hàng nói: “*Vì sao trên dưới tôi đều có chữ giống nhau vậy?*”. Tôi biết ý của họ là gì nhưng tôi vẫn hỏi lại họ: “*Cái gì giống nhau vậy cô?*”. Họ nói: “*Chiếc xe có chữ “A Di Đà Phật”, chiếc áo có chữ “A Di Đà Phật”, chiếc mũ bảo hiểm cũng có chữ “A Di Đà Phật”*”. Vậy là họ đã niệm được ba câu “**A Di Đà Phật**”! Danh hiệu “**A Di Đà Phật**” là một đại danh từ thiện lành, thuần tịnh, thuần thiện. Một chúng sanh có ác âm, ác hạnh lớn như thế nào nhưng nếu nhìn thấy chữ Phật thì họ cũng khởi lên một ý niệm thiện.

Hòa Thượng nói: “*Tôi cũng thường khuyên mọi người, khi đi ra phố nên cầm theo một xâu chuỗi hạt, thông thường người không học Phật, khi vừa xem thấy thì ý niệm của họ đều nghĩ: “Người này đang niệm Phật”*”. Nếu chúng ta mặc áo lam, áo nâu thì ai cũng nghĩ chúng ta là người học Phật. Thậm chí, nếu chúng ta xách một túi cá đến bờ hồ thì mọi người đều có ý niệm là chúng ta đi phóng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Cho dù là họ có niệm Phật hay không niệm Phật thì ấn tượng của Phật cũng đã lưu lại trong A-Lại-Da-Thức của họ, đây là cách để chúng ta trồng duyên của Phật cho mọi người. Việc làm này rất tốt!*”.

Ngày nay, nhiều người mặc áo có in hình thù yêu ma, quỷ quái nhưng cũng có nhiều người mặc áo có in hình tượng của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền, của những tấm gương đức hạnh. Trên những tấm quảng cáo, nếu chúng ta đưa lên hình ảnh thiện, hình ảnh tốt đẹp thì sẽ ảnh hưởng tốt rất nhiều người. Ngày nay, nhiều biển quảng cáo có hình ảnh khơi gợi sắc tình, bạo lực. Họ làm ảnh hưởng xấu đến người khác thì họ sẽ bị tổn hại phước báu. Chúng ta là người học Phật, chúng ta phải đặc biệt chú ý đến thân tướng, hành nghi của mình. Chúng ta cẩn trọng thì chúng ta sẽ dạy người cẩn trọng, chúng ta tùy tiện thì chúng ta sẽ dạy người tùy tiện.

Hơn 2000 buổi học qua, những buổi đầu, tôi mặc áo tràng, hiện tại, tôi mặc bộ đồ vest nghiêm túc này, tôi không mặc một cách tùy tiện. Tất cả hành nghi, lời nói, việc làm của chúng ta đều có thể trở thành tấm gương cho người khác. Hòa Thượng từng nói: “**Bạn làm như vậy mà nếu người khác làm theo có đúng không?**”. Nếu người khác làm theo chúng ta mà có ảnh hưởng tốt cho cộng đồng thì chúng ta đã tạo ra phước báu. Nếu người khác làm theo chúng ta mà có ảnh hưởng xấu đến cộng đồng thì chúng ta đã tạo ra tội nghiệp không nhỏ.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, xin hỏi người tu học pháp môn Tịnh Độ, có thể thờ cúng thờ có ghi chữ “Án Ma Ni Bát Di Hồng” hay không?*”.

Rất nhiều người thế gian không học Phật nhưng vẫn thờ chữ “Án Ma Ni Bát Di Hồng”, họ cho rằng đây là câu thần chú trừ Ma quỷ. Đây là xuất phát từ tâm tư lợi. Người niệm Phật muốn thờ câu “Án Ma Ni Bát Di Hồng” vì niềm tin của họ đối với pháp môn Tịnh Độ rất hời hợt. Một câu “**A Di Đà Phật**” là đại thần chú, đại minh chú, tổng trì của tất cả các thần chú”.

Trước đây, có người nói với tôi, họ sẽ tặng tôi một câu chú, khi tôi trì câu chú đó thì mọi người nghĩ gì tôi đều biết. Tôi nói: “*Anh để dành xài đi! Hằng ngày, tôi chưa kiểm soát được hết phiền não, vọng tưởng, nếu tôi trì câu chú này, tôi biết được vọng tưởng, phiền não của mọi người thì tôi sẽ càng nhiều phiền não, vọng tưởng*”. Chúng ta chưa dọn được hết rác trong tâm mình mà chúng ta lấy rác của người khác để vào trong tâm thì chúng ta sẽ “*khổ không nói nên lời!*”.

Ngày trước, có người nói với tôi, với học lực của tôi thì tôi có thể kiếm rất nhiều tiền. Tôi nói: “*Nếu anh nói ở đó có núi vàng thì em cũng không đến đó để lấy với anh, bây giờ có nhiều tiền em cũng không biết để làm gì!*”. Trong đời sống, chúng ta chỉ cần những nhu cầu tối thiểu. Con người thường muốn có 5 thứ là: cần có, nên có, phải có, đáng nên có, đáng được có. Trong năm thứ này có bốn thứ là không cần thiết, chúng ta chỉ cần những thứ “*cần có*” là cơm ăn, áo mặc, nơi ở.

Khi chúng ta bước vào siêu thị điện máy, chúng ta có thể sẽ xiêu lòng khi nhìn thấy chiếc tủ lạnh đời mới giúp tiết kiệm điện hay một chiếc lò nướng bánh đang có khuyến mại nhưng khi nhìn thấy những thứ đó, tôi nghĩ: “*Cho tôi cũng không thêm lấy!*”. Đây là tôi đã chặn đứng tâm tham của mình.

Hòa Thượng nói: “*Án Ma Ni Bát Di Hồng*” là lục tự đại minh chú của Bồ Tát Quán Thế Âm, Ngài dạy chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác đều phải chân thật thanh tịnh, bình đẳng giống như câu chú. Ý nghĩa của câu chú này rất hay! Chữ “*Án*” là thân, bao quát báo thân, pháp thân, ứng hóa thân; chữ “*Ma Ni*” là hoa sen; chữ “*Bát Di*” là bảo trì, gìn giữ; chữ “*Hồng*” là ý. Chúng ta phải gìn giữ thân tâm của chính mình trong sạch như một đóa hoa sen. Hoa sen sinh ra từ trong bùn mà không hề nhiễm mùi bùn”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu như bạn ưa thích, bạn muốn cúng dường câu thần chú này cũng được, nhưng bạn phải nên biết rõ ràng ý nghĩa của câu thần chú và phải thường nhắc nhở chính mình gìn giữ thân tâm trong sạch không ô nhiễm như một đóa hoa sen, nếu làm được việc này thì bạn thờ cúng câu thần chú mới có ý nghĩa*”. Nếu chúng ta không hiểu ý nghĩa mà chỉ thờ cúng câu chú như một lá bùa trấn áp, bảo hộ bình an thì lợi ích sẽ không lớn. Chúng ta biết rõ ý nghĩa của câu thần chú thì chúng ta tự nhắc nhở mình khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật phải thuần thiện, thuần chánh, thuần tịnh, không bị ô nhiễm bởi “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Có người, khi đi ngang qua nghĩa địa vào ban đêm thì đọc câu “*Án Ma Ni Bát Di Hồng*” để họ không bị ma quỷ dọa, nếu hằng ngày, chúng ta đọc câu thần chú thì chúng ta mới có thể nhiếp tâm đọc, năng lực của câu thần chú mới mạnh mẽ. Nếu hằng ngày chúng ta chỉ niệm tiền tài, “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng ta đọc câu thần chú sẽ không có lực.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!